

[Inger Stilling Pedersen]

udvalget som ændringsforslag og give anledning til en debat dér.

Vi er uenige i mange af SFs synspunkter, men vi er villige til at drøfte dem og håber, at det kan indgå i udvalgsbehandlingen, og vi håber også, at vi får en god lov ud af det på baggrund af justitsministerens forslag.

Pia Kjærsgaard (FP):

SF ønsker aktindsigt i så at sige alt, og forslaget er en SF-tilretning af justitsministerens seneste forslag til forvaltningslov, der er fremsat den 3. oktober 1984.

Ved justitsministerens forslag er der allerede sket en udvidelse og en justering af den gældende ret til aktindsigt. Vi synes dog, at SFs forslag giver en klarere opfattelse af, hvor der skal være aktindsigt, og vi ser på det fra fremskridtspartiets side med positive øjne, men har endnu ikke afgjort vores endelige stilling.

Leif Hermann (SF):

Jeg skal indledningsvis sige tak for alle de mange pæne, måske endda overraskende pæne, bemærkninger, der er sagt om dette forslag. Jeg skal om et øjeblik svare ministeren og de forskellige ordførere på de indvendinger, der har været, men vil først tage fat i et principielt problem, som hr. Estrup rejste.

Hr. Estrup sagde, at det almindeligvis ville være noget luksuriøst, hvis det var sådan, at ministeren fremsatte et eller andet forslag og vi andre så kom styrtende en måneds tid efter med vores eget for polemisk at dokumentere, at vi også ville have en folketingsdebat om det, der lige så godt kunne blive til ændringsforslag.

Når dette ikke er fremsat som ændringsforslag eller vil blive fremsat som ændringsforslag eller kunne fremsættes som ændringsforslag under retsudvalgets behandling af ministerens forslag, så har det noget at gøre med, at vores udgangspunkt, som også hr. Lenger understregede det, er et ganske andet. Vores udgangspunkt er, at borgeren i forholdet til den offentlige forvaltning og i forholdet til de organisationer og institutioner, der i meget vidt omfang varetager offentlige forvaltningsopgaver, er svag. Det er et principielt andet udgangspunkt, og derfor mener vi, at det må berettige til, at vi selvstændigt fremsætter dette lovforslag.

Jeg skal i øvrigt sige – det skylder jeg da – at egentlig var det tanken, at vores lovforslag skulle have været fremme nogenlunde samtidigt med ministerens, men af tekniske årsager – dette er jo ikke, som det også er nævnt, nemt stof – var det ikke muligt at nå det.

Lad mig så gå over til at svare på nogle af de indvendinger, der er kommet.

Justitsministeren siger, at dette forslag er bygget op over regeringens forslag. Ja, det kan man for så vidt godt sige, som skelettet i nogen grad ligner. Det ligner også i nogen grad skelettet – måske endda i højere grad – i den eksisterende lov om offentlighed i forvaltningen. Det finder vi sådan set ikke noget forkert i, men som jeg sagde før, er vores udgangspunkt et ganske andet.

Ministeren nævner som eksempel på nogle af de skader, vores forslags § 1 kan anrette, at en entreprenørvirksomhed, som bygger for det offentlige, eller et skibsværft, som bygger en af disse Storebæltsfærger, som vi undertiden trænger til, vil blive omfattet af lovforslaget. For det første er det ikke sikkert, idet vi i stk. 3 har undtaget i hvert fald mindre virksomheder, og for det andet vil man formentlig kunne undtage dem efter bestemmelsen i forslagens § 13 om de afgørende økonomiske hensyn. Men naturligvis er vi villige til at se på, hvorvidt den afgrænsning eller den fastlæggelse af området, der er foretaget af os i § 1, giver anledning til urimelige resultater.

Det andet eksempel, justitsministeren nævner – det var hr. Bjørn Elmquist også inde på – er EF-sagerne. Og så griber justitsministeren lige præcis ned i den del af EF-sagerne, som giver anledning til retssager.

Nu er det jo sådan, at vi i vort forslags § 10, nr. 3, har undtaget brevveksling med sagskyndige til brug i retssager eller ved overvejelse af, om retssag bør føres. Det vil sige, at en sådan brevveksling vil være undtaget, og jeg går ud fra, at justitsministeren vil give mig ret i, at hvis der skal føres retssager ved EF-Domstolen eller ved andre domstole om EF-forhold, vil man henvende sig til sagskyndige og få deres vurdering af grundlaget for at føre en sådan retssag.

Generelt mener vi ikke, at EF-dokumenter bør være undtaget, og det har selvfølgelig noget at gøre med, at De europæiske Fællesskaber i meget vidt omfang griber ind også i den danske borgers dagligdag, at EF, om jeg